
Shri Krishnamuktakam

श्रीकृष्णमुक्तकम्

Document Information

Text title : Shri Krishnamuktakam

File name : kRRiShNamuktakam.itx

Category : vishhnu, krishna

Location : doc_vishhnu

Proofread by : Mohan Chettoor

Description/comments : From Stotras Samahara Part 2 (ed. K.Raghavan Pillai)

Latest update : September 4, 2022

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 4, 2022

sanskritdocuments.org

Shri Krishnamuktakam

श्रीकृष्णमुक्तकम्

उद्वेत्तु लृद्ययाकाशे मम डेरम्भभास्करः ।
उत्साहकमलोत्लासं कुर्वन् विघ्नलिभं नुदन् ॥

अव्यर्थितः कमलजेन भुवोऽपनेतुं
भारं भभूव वसुद्वेवसुतोऽद्भुताङ्गः ।
तातेन यो व्रजमनीयत कंसभीत्या
कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृद्यस्थितो नः ॥ १ ॥

नन्देन नन्दनधिया डिल रक्ष्यमाणो
यः पूतनामनयदन्तिकमन्तकस्य ।
वात्यासुरं य शकटं तु पदा बिभेद
कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृद्यस्थितो नः ॥ २ ॥

मात्रे प्रदृश्यं भुवनं विवृते निजास्ये
गर्गोण नामनि कृते सह पूर्वजेन ।
जह्ने मनांसि यरितैत्रेव्रजवासिनां यः
कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृद्यस्थितो नः ॥ ३ ॥

दृष्टेष्टितेन भत संयमितो जनन्या
पाशैरुवूभल उपासकलोकनिघ्नः ।
भङ्क्त्वार्जुनौ धनदजाववति स्म यो वै
कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृद्यस्थितो नः ॥ ४ ॥

गोवर्धनं गिरिवरं समुपेत्य वत्सान्
सञ्चारयन् सहबलस्तदुपत्यकासु ।
यो वत्सदानवमडन् बकदानवं य
कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृद्यस्थितो नः ॥ ५ ॥

गोपाभिकानजगरोदरसम्प्रविष्टान्

दृष्ट्वा स्वयं प्रसभमेत्य गणे प्रवृद्धः ।
 प्राणैर्वियोज्य दितिजं स्वजनानपाद् यः
 कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ ६ ॥

ब्रह्माणमाशु परिदर्शितयोगमायो
 योऽमूमुहत् कृतवयस्यकवत्ससङ्घः ।
 प्रीतश्च यः सपदि संस्तुवते य तस्मै
 कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ ७ ॥

पौगाण्डकं वय उपेत्य मनोज्ञवेधो
 वृन्दावने तु पशुपैः सल्यारयन् गाः ।
 योऽलन् बलेन सल्यधेनुकटैत्यमुग्रं
 कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ ८ ॥

कीडन् वने सलृट्यैः सल्यगोपवेधं
 ज्येष्ठेन यः सपदि धातितवान् प्रलम्बम् ।
 मुञ्जाटवीमुपगतोऽग्निभयादपात् वान् ।
 कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ ९ ॥

यः कालियस्य गरुडस्य कलिन्धजायाः
 कालुष्यमेकपदमेव पदा जलार ।
 वह्निं समन्तत उपागतमापिबद्ध यः
 कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ १० ॥

यो यज्ञविघ्नकुपितेन्द्रनियुक्तमेधै-
 रुत्सृष्टवारिपरिपीडितमात्मनाथम् ।
 गोगोपवृन्दमवितुं धृतवान् महीध्रं
 कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ ११ ॥

धन्नेण यो गतमदेन कृताभिषेको
 गोविन्दे धत्यभिहितस्त्रिदशैस्समेतैः ।
 नन्दं जलेशपुरनीतमुपानयद् यः
 कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ १२ ॥

यः पृष्टनन्दवयसा गतमर्त्यबुद्धीन्
 स्वस्मिन् यथार्थमवगन्तुमुद्वृण्वान् ।
 आत्मस्वरूपमवबोधयति स्म गोपान्

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ १३ ॥

वृन्दावने यरति यन्द्रकराभिमुष्टे

वेणुस्वनश्रवणमोहितवल्लवीभिः ।

रासोत्सवं व्यतनुतापिलमोहनं यः

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ १४ ॥

यः शङ्खयूडमवधीदभला उरन्तं

व्योमं य गोपगणमद्रिगुहां नयन्तम् ।

नन्दं व्यमोययदुर्भुनिशापतोऽमुं

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ १५ ॥

योऽलन्नरिष्टमसुरं वृषभाकृतिं स्वान्

सन्नासयन्तमपि डेशिनमश्रुपम् ।

श्रीनारदोदितसमस्तमडापदानः

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ १६ ॥

अकूरमागतमकृत्रिमभक्तिभाजं

यो मानयन् सलबलो मधुरां प्रयातः ।

मार्गे प्रदृश्य परमं मडिमानमस्मै

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ १७ ॥

दुर्वादिनं रजकमाशु निपात्य कुब्जा -

भृश्वी विधाय य सुदामकवायकाभ्याम् ।

दत्त्वा वरं सपदि यः प्रबभञ्ज यापं

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ १८ ॥

दत्त्वा गजं ऋटिति रङ्गागतः सराम-

श्चाणूरमुष्टिकमुष्णान् विनिहत्य मल्लान् ।

कंसं गुरुद्रुढमडन् सल सोदरैर्यः

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ १९ ॥

कृत्वा य बन्धनगतौ पितरौ विमुक्तौ

नन्दं विसृज्य सल बन्धुजनैर्गजाय ।

मातामलं यद्दुकुलस्य पतिं व्यधाद् यः

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ २० ॥

गर्गात् कृतोपनयनो व्रतमास्थितो यः

सान्दीपनिं गुरुमुपेत्य गृहीतविद्यः ।

तस्मै मूर्तार्त्तकमदाद्धृतपाञ्चजन्यः

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ २१ ॥

आश्रास्य गोपवनिताजनमुद्धवेन

गत्वा गृहं रमयति स्म वितीर्णगन्धाम् ।

श्वावल्किना हृतपृथात्मजसङ्घटो यः

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ २२ ॥

यो मागधेन समुपाहृतभूमिभारं

प्राप्तालवोपकराणो भत चित्रयुद्धम् ।

कृत्वाग्रजेन रक्षितो बहुशो जडार (सलितो)

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ २३ ॥

रुद्धे पुरे यवनकेन पुरीं विधाय

यो द्वारकां स्वजनमत्र निवेश्य लृष्टः ।

भ्वेच्छं यकार मुयुकुन्दगग्निदग्धं

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ २४ ॥

मान्धातूसूनुमनुगृह्य जरासुताय

दत्त्वा जयं श्रुतविदूर्भसुताभिलाषः ।

तां राक्षसेन विधिनोदवलच्छ्रियं यः

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ २५ ॥

लब्ध्वा तु शम्भरहृतं तनयं स्मरं यः

कृत्वा प्रयत्नमयशःपरिभार्जनाय ।

सात्राजितीमपि यं जाम्भवतीमवाप

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ २६ ॥

हत्वा स्थमन्तककृते दयितापितृघ्न-

मङ्कुरसीरिद्धृदिकात्मजसत्यभामाः ।

क्षुब्धाः प्रसन्नमनसश्च कृता हि येन

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ २७ ॥

कागिन्धविन्दत पतिं मिडिरात्मजा यं

विन्दानुविन्दसलजापि यं मित्रविन्दा ।

अद्भुतं सपदि नाञ्जिती य सत्या

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ २८ ॥

भद्रां य केकयपतेस्तनयामुवाच

भित्वा य लक्षमपरैर्नरैरभेद्यम् ।

भद्राधिपस्य तनयामपि लक्षाणां यः

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ २९ ॥

भौमं निहत्य समुरं तदुपाहृतानां

स्त्रीणां तु षोडशसहस्रमुदावहद् यः ।

ताभिः पृथगूगृह्यतामिररंस्त वै यः

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ ३० ॥

धातुं तु भौमहृतकुण्डलमिन्द्रमात्रे

स्वर्गागतः भगवरेण ससत्यतामः ।

यः स्वस्तरुं सह मदेन जहार शय्याः

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ ३१ ॥

आनर्तनाथतनयापतिनाञ्जनेन

यो द्वारकामधिवसन् निजवल्लभासु ।

अकैकशो दश दशाजनयत् तनूजान्

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ ३२ ॥

यस्त्वर्जुनेन यतिवेषनिगूढितेन

दुर्योधनप्रियकृतं हविर्न प्रतार्थम् ।

भद्रां स्वसारमपहारितवान् सुभद्रां

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ ३३ ॥

छन्द्रात्मजेन सह भाण्डवमग्निदग्धं

कृत्वा मयं य परिशुभ्य सभामनेन ।

योऽकारयत् प्रियकृते ऋतुधर्मसूतोः

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ ३४ ॥

भीमेन मागधनृपं युधि धातयित्वा

तद्भद्रभूपतिगणांश्च विसृज्य भक्तान् ।

योऽयाजयत् ऋतुवरेण हि धर्मसूनुं

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृट्यस्थितो नः ॥ ३५ ॥

उत्वा तु यैधेपृथिवीपतिदन्तवका-

वाजन्मनः प्रभृति सम्भृतमत्सरौ यः ।

तुष्टो बभूव कृतकृत्यतथातिमात्रं

कृष्णोऽवतात् स भगवान् षडयस्थितो नः ॥ ३६ ॥

सात्वं ससौभमभिलानपि मोडयन्तं

उत्वा ससैन्यमपि पौरुडककाशिपौ यः ।

यङ्के य काशिनगरीं निजयङ्कटगधां

कृष्णोऽवतात् स भगवान् षडयस्थितो नः ॥ ३७ ॥

आकृष्टनीलसरिता विविदान्तकर्त्रा

साम्भापकारविषमीकृतलस्तिनेन ! ।

यस्त्वग्रजेन सल रञ्जितवांस्त्रिलोकीं

कृष्णोऽवतात् स भगवान् षडयस्थितो नः ॥ ३८ ॥

अज्ञातभूमिसुरधेन्वपडारदीषात्

सम्प्राप्तकूपवसतिं कृकलासङ्गपम् ।

उद्धृत्य यो गमितवान् नृपतिं नृगं स्वः

कृष्णोऽवतात् स भगवान् षडयस्थितो नः ॥ ३९ ॥

मायावलोकनकुतूहलतोऽभियातं

धर्मं गृहस्थविलितं बभुधा प्रदृश्यं ।

यङ्के प्रसन्नमनसं भलु नारदं यः

कृष्णोऽवतात् स भगवान् षडयस्थितो नः ॥ ४० ॥

श्रुत्वा निरुद्धमनिरुद्धमुपेत्य आशं

जित्वा वृषध्वजगिरा तमथानुगृह्य ।

प्रत्यानयत् सपदि पौत्रमुषान्वितं यः

कृष्णोऽवतात् स भगवान् षडयस्थितो नः ॥ ४१ ॥

दारिद्र्यतप्तदयितावयसा समेतं

स्वस्मै प्रदत्तपृथुकप्रसृतिं कुयेलम् ।

भूत्या जितामरपतिं कृतवान् क्षणाद् यः

कृष्णोऽवतात् स भगवान् षडयस्थितो नः ॥ ४२ ॥

सूर्योपरागसमये भृगुवर्यतीर्थ-

स्नानार्थमागतनृपर्षिसुहृत्समाजे ।
 यज्ञोत्सवं समतनोदृषिभिः पितुर्थः
 कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृद्यस्थितो नः ॥ ४३ ॥

मात्रे तु कंसनीलतांस्तनयान् प्रदश्य
 वैदेहभूपतिवृषश्रुतदेवविप्रौ ।
 अन्वग्राहीद् युगपदेत्य गृहं तयोर्थः
 कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृद्यस्थितो नः ॥ ४४ ॥

उत्पाद्य धीरसमरं कुरुपाण्डवानां
 भारं भुवो भत जडार निरायुधो यः ।
 धर्मात्मजं य जयिनं कृतवान् सधर्मं
 कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृद्यस्थितो नः ॥ ४५ ॥

तीर्थाप्नुते मुनिजनोऽजितसूतलत्वं
 स्वियुक्तं निहतवल्कलमप्रजं यः ।
 आनन्दयस्थिरवियुक्तमुपेत्य लृष्टः
 कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृद्यस्थितो नः ॥ ४६ ॥

ज्येष्ठेन रुकमिणि उतेऽतिभवेऽक्षगोष्ठयां
 कालिङ्गभूपदशनांश्च निपात्य सोषात् ।
 सञ्चप्रियाञ्च समरञ्जयमात्मना यः
 (तञ्चप्रियां य समरञ्जयदात्मना यः)

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृद्यस्थितो नः ॥ ४७ ॥

पार्थेन यः सद्यः परमं स्वमेत्य
 स्वीकृत्य नष्टतनयान् द्विजपुङ्गवाय ।
 दत्त्वा वयस्यमकरोत् सङ्कलप्रतिज्ञं
 कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृद्यस्थितो नः ॥ ४८ ॥

भूर्त्या गिरा मधुरया स्मितवीक्षणार्थै-
 राकृष्टसर्वकरणाः सकलाश्च ट्येव्यः ।
 आनन्दवारिधिगता न विदुर्थतोऽन्यत्
 कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृद्यस्थितो नः ॥ ४९ ॥

यो विप्रशापलतमात्मकुलं निशम्य
 वैराग्ययुक्तमनसौ पितरौ मुमुक्षू ।

श्रीनारदेन कृतवान् विदितात्मतत्त्वौ

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृद्यस्थितो नः ॥ ५० ॥

प्रोवाच यः स्वमतमुत्तममुद्भवाय

यं सूरयो जगति भागवतं वदन्ति ।

पीतासवं यं कृतवान् कुलमात्मशेषं

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृद्यस्थितो नः ॥ ५१ ॥

कीर्तिं वितत्य भुवने सकलाघडन्त्रीं

यो दैवतैरनुमतो भवपद्मजाधैः ।

व्याधेन विद्धयराणो गतवान् स्वकाशां

कृष्णोऽवतात् म भगवान् लृद्यस्थितो नः ॥ ५२ ॥

श्रीकृष्णमुक्तकमिदं पठतां जनानां

यः पातकानि सकलानि विधूय सधः ।

भक्तिं स्थिरां स्वविषयां विदधाति तुष्टः

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृद्यस्थितो नः ॥ ५३ ॥

गोपात्मजा व्रतकृशाः परिडासपूर्व

योऽन्वगृहीत् तदभिलाषसमर्थनेन ।

यङ्के यं यो द्विजसतीः सकृवात्मभक्तीः

कृष्णोऽवतात् स भगवान् लृद्यस्थितो नः ॥ ५४ ॥

कृष्णः कृष्णः कृष्ण इत्यन्तकाले

जल्पन् जन्तुर्ज्वित यो जडाति ।

आधः शब्दः कल्पते तस्य मुक्त्यै

ग्रीणानम्रौ तिष्ठतोऽन्यावृणार्थौ ॥ ५५ ॥

इति श्रीकृष्णमुक्तकं सम्पूर्णात् ।

Proofread by Mohan Chettoor

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

